

การได้ตำรับยาที่ถูกต้อง

โดย ศาตราจารย์ จอร์จ วิญคัส

การบรรยายระหว่างหลักสูตรใน อะลอนนิซอส

บทคัดย่อ

การค้นหาตำรับยาโฮมีโอพาธีที่ถูกต้อง ที่เรียกว่า **ตำรับใกล้เคียงที่สุด (simillimum)**

หมายถึงการช่วยให้ผู้ป่วยที่ทุกข์ทรมานมาก หมายความว่าเขา*ได้รับพรอันยิ่งใหญ่:

ความเป็นไปได้ที่จะกลับมาใช้ชีวิตดีและมีความสุขอีกครั้ง

คนที่มีสุขภาพแข็งแรงคือผู้ที่มีอิสระในการดำรงอยู่ทั้งสามระดับ ได้แก่ จิตใจ อารมณ์ และร่างกาย
ดังนั้นจึงรู้สึกได้ว่าเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งเป็นภาวะที่สำคัญต่อความรู้สึกมีความสุขที่แท้จริง
ดังนั้นการค้นหาตำรับยาที่ถูกต้องสำหรับบุคคลที่เป็นโรคจึงทำให้เกิดความเป็นไปได้
ซึ่งแน่นอนว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากอย่างประเมินค่าไม่ได้

ประการแรกที่ข้าพเจ้าอยากจะทำคือการพิจารณาคือ ความยากในการเข้ามาทำงานดังกล่าว และประการที่สอง
สภาวะภายในของผู้ป่วยที่ควรจะต้องเปิดเผยและสภาวะภายในของแพทย์โฮมีโอพาธี
เพื่อจะเพิ่มโอกาสสูงสุดที่จะเกิดผลลัพธ์ที่ดี

ความยากที่มีอยู่ในการค้นหาตำรับใกล้เคียงที่สุด

อันดับแรก มาดูความยากลำบากที่ผู้ให้การบำบัดต้องฟันฝ่าเพื่อให้ได้ตำรับยาที่ถูกต้อง
เรามีประสบการณ์ในการฝึกฝนทุกวันและรู้จักมันเป็นอย่างดี

ในช่วงเริ่มต้นของการช้กอาการ ทุกอย่างดูว่างเปล่า ในขณะที่ผู้ป่วยซึ่งเต็มใจให้ข้อมูล ทุกอย่างก็เป็นไปได้
แต่เมื่อคุณทำการช้กอาการและประเมินผลกรณีนี้อย่างลึกซึ้งและอย่างสมบูรณ์มาก
จิตใจของคุณก็จะรวบรวมแรงผลักดันในการวิเคราะห์และรวมอาการต่างๆ นั้น

ปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่คุณจะพบคือการประเมินอาการใดๆ

อาการใดที่คุณจะนำมาพิจารณา?

อาการใดที่คุณจะละเลย?

การพินิจนั้นยาก: คุณไม่รู้ว่าผู้ป่วยเล่าเรื่องราวทั้งหมดหรือไม่ หรืออาการที่เขาอธิบายให้คุณฟังน่าเชื่อถือแค่ไหน หรือเขาละเว้นข้อมูลสำคัญหรือไม่!

เขาได้ละเลยสิ่งเล็กๆ น้อยๆ แต่แปลกหรือแปลกประหลาดซึ่งเป็นอาการที่สำคัญหรือไม่? เขาทำเช่นนั้นเพราะ

ขาดการดูแลใส่ใจเกี่ยวกับอาการต่างๆ?

ขาดการสังเกต?

ความละอายใจและความขี้ขลาดหรือ?

เข้าใจผิดว่าอาการป่วยหรืออาการไม่สบายบางอย่างไม่ทำให้คุณกังวลใช่ไหม?

รู้สึกว่าการของเขาไม่มีนัยสำคัญหรือไม่เกี่ยวข้องกับเคส(แม้ว่าอาการที่ “ไม่มีนัยสำคัญ”

นี่จะเป็นกุญแจสำคัญของเคสก็ตาม)?

โดยไม่รู้ตัวว่ากังวลเรื่องสุขภาพเกินสมควร?

โดยไม่รู้ถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดที่กำลังเกิดขึ้นกับเขา — บางทีอาจเป็นความกลัวต่อความตายที่ซ่อนอยู่มากเกินไป, กลัวเป็นมะเร็ง, กลัวว่าเขาจะบ้า — ซึ่งเขาไม่ต้องการรับรู้?

ผู้มีสติปัญญาสูงมักจะให้ข้อมูลเรื่องราวที่ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสภาวะสุขภาพของตนเองเป็นส่วนใหญ่

เป็นเรื่องแปลกที่ผู้มีสติปัญญาสูงหลายคนบอกข้าพเจ้าว่า ตามที่พวกเขาเข้าใจ

การบำบัดโฮมีโอพาธีเป็นเรื่องยากมาก เนื่องจากผู้ป่วยต้อง “ฉลาดมาก” (เช่นพวกเขาเอง)

ที่สามารถอธิบายอาการของตนได้อย่างถูกต้อง!

ความจริงเป็นนั่นตรงกันข้าม คนธรรมดาที่ไม่มีการศึกษามักจะอธิบายอาการของตนเองได้ชัดเจนกว่าผู้มีสติปัญญาสูง เพราะพวกเขาแสดงความรู้สึกโดยตรงโดยไม่กรองความรู้สึกเหล่านั้นเหมือนที่ผู้มีสติปัญญาสูงทำ พวกเขาไม่แน่ใจที่จะแสดงออกถึงธรรมชาติตามที่ตนอยู่ในขณะที่คนอื่น ๆ มักจะบิดเบือนธรรมชาติและตีความตามอำเภอใจของพวกเขา

สภาวะภายในของทั้งผู้ป่วยและผู้บำบัดจำเป็น ในการค้นหาตำรับยาที่ใกล้เคียงที่สุด

ประการที่สอง เรามาดูสภาวะภายในที่จำเป็น เมื่อผู้บำบัดและผู้ป่วยมาพบกัน

เพื่อสร้างโอกาสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับปาทิหาริย์นั้นสำหรับผู้ป่วย นั่นคือการค้นหาตำรับยาที่ถูกต้อง ตำรับยาที่ใกล้เคียงที่สุด

หากคุณต้องการเห็นภาพยาที่แท้จริงของจิตวิญญาณบุคคลนั้น บุคคลนั้นจะต้อง “ปลดปล่อย” ต่อหน้าคุณ การรักษาที่ผ่านๆ มา คือหมอบ ให้นำคนไข้ออกเสื้อผ้าออกให้หมดโดยไม่คำนึงถึงปัญหา

มันเป็นสัญลักษณ์ของการแพทย์วัตุนิยม: แพทย์ต้องการเห็นทุกสิ่งที่เขาเห็นด้วยตา
เห็นในระดับทางกายภาพและทางวัตถุ

ผู้บำบัดด้วยโฮมีโอพาธีรักษาบุคคลแบบองค์รวม ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ
รวมถึงพลังงานอันละเอียดอ่อนของมนุษย์ด้วย เขาต้องการเห็นอาการต่างๆ ในแง่ความคิดของผู้ป่วยเอง
ตลอดจนความรู้สึกและความคิดที่ปิดบังทั้งหมด เพื่อทำความเข้าใจภาพรวมของโครงสร้างภายในของพยาธิวิทยา

ดังนั้นผู้ป่วยจะต้อง “เปลือย” อย่างหมดเปลือก ต่อผู้บำบัด

แต่การที่ให้ใครคนหนึ่ง “ปลดเปลื้อง” ต่อหน้าผู้บำบัด - เพื่อให้เขาเห็นวิญญาณของเขา ความโศกเศร้า ความเจ็บปวด
ความกลัว ความปรารถนาผิดธรรมชาติและความวิปริตของเขา เห็นเขาเปลือยทั้งกาย ใจ และวิญญาณ —
มีข้อกำหนดที่ผู้ป่วยเข้าใจโดยปริยายและชัดเจนโดยผู้บำบัด

ประการแรกและสำคัญที่สุดคือความปรารถนาอย่างแรงกล้าและจริงใจในการช่วยเหลือผู้ป่วยให้หายจากโรค

ความปรารถนาคือคุณสมบัติโดยเนื้อแท้ของผู้รักษา

และดูเหมือนว่าผู้ป่วยจะรู้ถึงความแตกต่างเมื่อผู้บำบัดมีความปรารถนาคือ หากคุณมีความปรารถนาคือ
แม้เพียงเล็กน้อยในช่วงเริ่มต้น ก็สามารถเสริมด้วยประสบการณ์และความทุ่มเทหลาย ๆ

ปีที่คุณได้เห็นผลลัพธ์เชิงบวกของการส่งจ่ายยาของคุณ

ผู้ป่วยส่วนใหญ่รับรู้ถึงเจตนาภายในของผู้รักษาได้อย่างรวดเร็ว หากสิ่งเหล่านี้เป็นการทะนงตัวหรือเป็นการเห็นแก่ตัว
เขาจะไม่เปิดใจ เขาจะไม่ “ปลดเปลื้อง” ไม่ว่าจะพยายามแค่ไหนก็ตาม

มีผู้บำบัดที่ไม่อดทนต่อคนไข้ เนื่องจากไม่เห็นตำรับยาที่ถูกต้อง

พวกเขาจึงกดดันให้ผู้ป่วยพูดสิ่งที่ต้องการเพื่อให้ตรงกับเคสที่มีความคิดอุปาทานว่าจะเป็นการตำรับยาที่เจาะจงนั้น
มีนักบำบัดคนอื่นๆ ที่ไม่สามารถไขปริศนาได้

และลงเอยด้วยการส่งจ่ายตำรับยาหลายตัวร่วมกันด้วยความหวังว่าหนึ่งในนั้นจะเป็นยาที่ถูกต้อง

สัญญาณที่บ่งบอกว่าผู้บำบัดมีความสามารถหรือความสามารถในการรักษาผู้ป่วยคือความกระตือรือร้นเริ่มแรกที่เกิดขึ้น
ขึ้นในหัวใจของนักเรียนที่สัมผัสกับโฮมีโอพาธีเป็นครั้งแรก

ต่อมาสิ่งที่จำเป็นคือความอดทนอย่างมากในการรับฟังความทุกข์ของผู้ป่วยอย่างเหมาะสม

โดยปราศจากการแทรกแซงจากความคิดอุปาทาน โดยไม่รบกวนความคิดและความรู้สึกของคุณ

ผู้บำบัดที่ตระหนักรู้จะนั่งข้างหน้าผู้ป่วยราวกับว่าเขาเป็นกระดานไวท์บอร์ดที่จะเขียนอาการที่แท้จริงของผู้ป่วยไว้ เป็นสิ่งสำคัญในฐานะผู้บำบัดที่จะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการแสดงความคิดและความรู้สึกส่วนตัว และพยายามอย่างแท้จริงที่จะไม่ตัดสินสิ่งใด ๆ ในสิ่งที่ผู้ป่วยบอกคุณโดยส่วนตัวแล้วคุณอาจโต้แย้งหรือไม่เห็นด้วย

ผู้ป่วยจำนวนมากเมื่อพบคนที่รับฟังแล้วเห็นอกเห็นใจ ก็จะเปิดใจและสารภาพในสิ่งที่ไม่เคยบอกกับใครมาก่อน นั่นคือพลังแห่งความปรารถนาของคุณที่จะช่วยเหลือบุคคลนี้

ช่วงเวลาที่คุณป่วยระบายความทุกข์ทรมานให้กับคุณถือเป็นช่วงเวลาที่ยิ่งจริง

ขอให้แสดงความปรารถนาที่จะช่วยเหลือให้แจ่มแจ้งเท่านั้น

ประการที่สอง คุณต้องได้รับความไว้วางใจจากคนไข้ภายในระยะเวลาอันสั้นของการให้คำปรึกษานั้น

สิ่งนี้สำเร็จได้อย่างไร?

แม้ว่าจะไม่ใช่เรื่องยาก แต่ก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขบางประการ

ประการแรกคือคุณมีความมั่นใจว่าคุณสามารถช่วยเหลือได้จริงๆ ไม่ว่าจะเคสจะยากแค่ไหนก็ตาม

ความมั่นใจนี้จะมาจากความรู้รอบด้านที่คุณจะได้รับจากการเรียน

ความมั่นใจนี้เป็นเงื่อนไขอันดับหนึ่งที่จะทำให้แม้แต่คนไข้ที่อารมณ์ร้ายและปิดตัวที่สุดก็ยังเปิดใจและไว้วางใจคุณ

ยิ่งผู้บำบัดรู้สึกไม่มั่นใจเกี่ยวกับเคสนี้มากเท่าไร เขาก็จะยิ่งได้รับข้อมูลน้อยลงเท่านั้น

นี่เป็นปรากฏการณ์ที่แปลกเพราะไม่มีคำพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้

ผู้บำบัดจะไม่แสดงออกเป็นคำพูดว่าเขากำลังเผชิญกับความยากลำบากกับเคสนี้

แต่ก็มีบรรยากาศที่ผู้ป่วยรับรู้ในระดับจิตใต้สำนึกที่กำลังเกิดอะไรขึ้น ทั้งเชิงบวกหรือเชิงลบ

แม้แต่ความมั่นใจที่ผิดๆ ก็ทำให้ผู้ป่วยเชื่อใจแพทย์มากขึ้น

เคสเช่นนี้คือที่คนไข้ถูกเอารัดเอาเปรียบโดยหมอกำมะลอที่ดูเหมือนจะมั่นใจใน "ยา" ของตนอย่างเต็มที่

ไม่ว่ายาเหล่านั้นจะมีประสิทธิผลหรือไม่ก็ตาม

ประการที่สองคือคุณแสดงความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับพยาธิสภาพของเคสที่รักษาอยู่

จากนั้นคุณสามารถแสดงให้เห็นว่าคุณเข้าใจพยาธิวิทยาได้อย่างถ่องแท้ เพื่อให้มีคุณภาพเช่นนี้

คุณไม่เพียงแต่ต้องมีความรู้ละเอียดเกี่ยวกับการแพทย์ทางคลินิกเท่านั้น

แต่ยังต้องสามารถผสมผสานความรู้ที่เข้ากับความรู้เกี่ยวกับสารเภสัชกรรมตำรับยาโฮมีโอพาธี

และประสบการณ์ทางคลินิกของคุณด้วย

ประการที่สามคือความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันหรือ “ความเป็นพวกเดียวกัน”

ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้เองโดยธรรมชาติ, หรือถูกพัฒนาขึ้นขณะดำเนินการรักษาเคสนั้น

ความไว้วางใจและการเปิดกว้างในส่วนของคุณต้องไม่เป็นความสนิทสนมแบบผิวเผินและการแสดงความรักแบบแค้น ๆ แต่มันหมายถึงการสร้างการเชื่อมต่อแบบอวัจนภาษาที่ช่วยให้เกิดการสื่อสารที่อิสระและลึกซึ้ง

นี่เป็นสภาวะที่โชคดีที่สุดสำหรับทั้งคุณและผู้ป่วย เมื่อความไว้วางใจเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว

ผู้ป่วยจะรู้สึกปลอดภัยและสามารถเปิดเผยจุดอ่อนของตนเองและหลุดจากภายในที่สุดได้

ต้องบอกด้วยว่าหากความเห็นอกเห็นใจนี้หันเหไปทางความรักทางเพศก็ไม่มีโอกาสที่ผู้รักษาจะช่วยบุคคลนั้นได้ เนื่องจากผู้รักษากำลังมองหาที่จะ "เอา" จากผู้ป่วยและจะไม่ให้

จากประสบการณ์การสอนของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเคยเห็นนักเรียนจำนวนมากที่ตื่นเต็นกับคำสอนและดูเหมือนจะเข้าใจเนื้อหาได้ดีจริงๆ

แต่ไม่สามารถนำไปใช้กับเคสที่อยู่ตรงหน้าได้ เพราะพวกเขาขาดคุณภาพนี้

บุคคลดังกล่าวจะหันไปหาช่องทางอื่นในการแสดงความสามารถของตน เช่น การวิจัย หรืออาชีพทางวิชาการ ที่พวกเขาอาจจะเก่งได้ พวกเขาจะไม่มีวันประสบความสำเร็จในการรักษาด้วยโฮมีโอพาธีแวนดั้งเดิม

ข้าพเจ้าจำตัวอย่างที่มีลักษณะเฉพาะจากสมัยที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่ในอินเดียได้ ในวิทยาลัยที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่ตอนนั้น

เรามีอาจารย์วิชาสารณุกรมตำรับยา (**Materia Medica**)

ที่สามารถคัดลอกตำรับยาทั้งหมดได้โดยละเอียดอย่างขี้ใจ

และทำมันได้โดยไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากบันทึกย่อ

ครูคนนี้ไม่สามารถจับคู่และประยุกต์ความรู้นี้กับผู้ป่วยได้โดยสิ้นเชิง นักเรียนทุกคนเข้าใจดี

และจะไม่มีใครไปหาเขาเพื่อขอความช่วยเหลือเคสต่างๆ ที่ตนเองก็มีปัญหาสุขภาพ

อย่าหลงคิดไปว่า เพราะผู้ป่วยบางรายได้รับการรักษาให้หายขาดโดยที่คุณไม่มีคุณสมบัติเหล่านี้

คุณประสบความสำเร็จได้ด้วยการหลอกลวง

แต่เป็นเพราะผู้ป่วยไม่มีโอกาสอื่นหรือไม่มีทางเลือกเปรียบเทียบได้

เนื่องจากเขาไม่เคยได้รับความอบอุ่นจากผู้รักษาที่สนใจอย่างแท้จริง เทียบกับความเย็นชาของผู้ตรวจรักษาที่

เท่ชาญฉลาดทางปัญญา ครอบด้วยเปลือกนอกของมืออาชีพ

เงื่อนไขที่สี่คือการเคารพในเสรีภาพและการมีจริยธรรมที่ดีงามในชีวิตของผู้ป่วย

อย่าพยายามก้าวก้าวและทำลายจิตวิญญาณของเขาด้วยการบังคับอันไม่สุภาพเพียงเพราะคุณต้องการหาตำรับยา

อย่าพยายามสืบสวนหาความจริงจากสิ่งต่าง ๆ ด้วยความอยากรู้อยากเห็น หรือด้วยความต้องการที่จะเห็นความคล้อยคลึงในชีวิตของคุณและหาเหตุผลให้กับตัวเอง หากคุณทำเช่นนี้ ส่วนใหญ่แล้วคุณจะไม่สามารถหาตำรับยาที่ถูกต้องได้

ในทันทีที่ข้อมูลที่ให้ไว้เพียงพอสำหรับที่จะจ่ายยาได้แน่ๆ แล้ว คุณจะต้องหยุดการสอบถามของคุณทันที คุณอาจคิดว่ามีเหตุการณ์ที่น่าสนใจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยได้ โดยเฉพาะเกี่ยวกับช่วงเวลาส่วนตัวของเขา แต่คุณควรงดเว้นจากการซักถาม เนื่องจากข้อมูลเพิ่มเติมนี้ไม่สำคัญในการค้นหาตำรับยา

สภาวะภายในประการที่ 3 คือ คุณมีความเพียรพยายามอย่างมากในการค้นหาอาการต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาเคสที่ยากๆ

หลายครั้งที่นักเรียนของข้าพเจ้า มีความสำคัญในการเข้าร่วมการซักอาการของเคส ด้วยความมุ่งมั่นของข้าพเจ้าที่จะค้นหาอาการสำคัญหลักเพื่อยืนยันตำรับยาที่ถูกต้อง ถ้าคุณไม่มีคุณสมบัตินี้ คุณจะพลาดได้หลายๆ เคส ในความหงุดหงิดนั้น คุณจะยอมแพ้และคุณจะเลือกสั่งตำรับยาหนึ่ง เมื่อคุณไม่แน่ใจว่ามันถูกต้อง เป็นการดีกว่าที่จะบอกว่าคุณไม่รู้ ว่า ดีกว่าการสั่งยามืด

สภาวะภายในประการสุดท้ายที่ข้าพเจ้าอยากจะพูดถึงในที่นี้คือช่วงเวลาเงียบๆ แห่งการทำสมาธิ

เมื่อผู้ป่วยให้ข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดแก่คุณ และคุณได้นำข้อมูลต่างๆ นั้นมาตรวจทาน นี้ก็ถึงเวลาสำหรับการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ดีที่สุดคือการทำผ่านช่วงเวลาเงียบๆ ภายใน ซึ่งดูเหมือนการหยุดชั่วคราวอย่างไร้ความหมาย หรือการทำสมาธิ

คุณเงียบไปสักพัก ผู้ป่วยจะมองว่ามันเป็นช่วงว่างในกระบวนการ แต่จะไม่หงุดหงิดเลย คุณอาจกำลังดูตำราการค้นอาการ (repertory) หรือคอมพิวเตอร์ของคุณอยู่ และผู้ป่วยจะนั่งอย่างอดทนรอคำแนะนำของคุณ

ด้วยกระบวนการสร้างข้อมูลให้เป็นภาพยา ทันใดนั้นภาพของตำรับยาที่ถูกต้องก็ปรากฏเข้ามาในหัวของคุณ แล้วคุณจะรู้ว่าคุณได้คำตอบที่ถูกต้องแล้ว

ปาฏิหาริย์ได้เกิดขึ้นแล้ว!

เป็นช่วงเวลาที่ยอดเยี่ยม เป็นช่วงเวลาที่ทำให้ผู้บำบัดเกิดความพึงพอใจอย่างมาก ก่อนที่เขาจะเห็นผลจริงของการสั่งยาของเขาเสียอีก

เมื่อความสำเร็จนี้เกิดขึ้น นักบำบัดโฮมิโอพาธีจะรู้ว่าผู้ป่วยจะดีขึ้น เนื่องจากเขามั่นใจว่าได้พบตำรับยาที่ถูกต้องแล้ว

- “เขา” ถูกนำมาใช้เพื่อความสะดวกในการเขียนเท่านั้นและไม่มีเจตนาที่จะเลือกปฏิบัติในเรื่องเพศ